

Kopie

Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2018/ 778
Datum van uitspraak
19 maart 2018
Rolnummer
2017/AB/655

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

COVER 01-00001092741-0001-0004-01-01-1

GEHANDICAPTEN - tegemoetkoming / soc of fisc voordelen gehandicapte
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 582 § 1,2 Ger. W.)

DE BELGISCHE STAAT-BESTUUR VAN DE MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, 1000 BRUSSEL,
Kruidtuinlaan, 50, appellant, vertegenwoordigd door mr. Johanna DE BOURGRAAF loco mr.
BERGMANS Niels, advocaat te 3000 LEUVEN, Mgr. Ladeuzeplein 34

tegen

S
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. DEFAU Jean, advocaat te 3300 TIENEN,
Houtemstraat 401

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 23-06-2017 door de arbeidsrechtbank Leuven, 5e kamer (A.R. 14/166/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 14-07-2017,

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 5 februari 2018, waarna de debatten werden gesloten. Het openbaar ministerie heeft mondeling advies gegeven. De partijen repliceren onmiddellijk op dit advies waarna de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN

1.-

Met brief van 6 november 2015 meldde de FOD Sociale Zekerheid, directie-generaal personen met een handicap (hierna genoemd de FOD), als antwoord op de aanvraag van mevrouw S van 18 augustus 2015 om inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming:

- dat de inkomensvervangende tegemoetkoming met ingang van 1 september 2015 werd geweigerd of afgeschaft omdat haar lichamelijke of psychische toestand haar verdienvermogen niet had verminderd tot één derde of minder van wat een valide persoon op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen;
- dat de integratietegemoetkoming met ingang van 1 september 2015 werd geweigerd of afgeschaft omdat ingevolge haar handicap haar gebrek aan of vermindering van haar zelfredzaamheid niet werd bepaald op minstens 7 punten, het minimum vereist om aanspraak te kunnen maken op een tegemoetkoming.

II. RECHTSPLEGING

2.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank te Leuven op 29 januari 2016, ging mevrouw S in beroep tegen deze beslissing.

3.-

Met vonnis van 22 april 2016 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk; alvorens verder recht te doen stelde zij dr. C. Jenetzky aan als deskundige met als opdracht na te gaan:

- a) of de lichamelijke of psychische toestand van mevrouw S vanaf 1 september 2015 jaar verdienvermogen heeft verminderd tot één derde of minder van wat een gezonde persoon door een of ander beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen; desgevallend de beroepen aan te duiden waarvoor mevrouw S nog in aanmerking komt;
- b) of eisende partij vanaf 1 september 2015 of sedert een latere datum een verminderde zelfredzaamheid zoals omschreven door artikel 2 § 2 van de Wet Tegemoetkoming Gehandicapten en door het ministerieel besluit van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid inzake integratietegemoetkomingen; aan te duiden hoeveel punten voor de verminderde zelfredzaamheid kunnen worden toegekend; mocht er een wijziging van zelfredzaamheid zijn opgetreden tijdens de periode vanaf 1 september en de datum van het deskundig onderzoek, de datum ervan te bepalen en het aantal punten op een totaal van 18 dat sedert de wijziging wordt toegekend.

De beslissing met betrekking tot de kosten werd aangehouden.

4.-

Dr. Jenetzky legde een voorverslag neer op de griffie van de arbeidsrechtbank op 10 maart 2017.

Met brief van 4 april 2017 verklaarde de raadgevend geneesheer van mevrouw S zich akkoord met de besluiten in het voorverslag.

In zijn definitief verslag, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank op 9 mei 2017, concludeerde de gerechtsdeskundige:

"8. Besluit

- a) *De lichamelijke of psychische toestand van S_i heeft vanaf 01.06.2016 haar verdienvermogen verminderd tot één derde of minder van wat een gezonde persoon op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen zoals gesteld door artikel 2, par. 1 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan de gehandicapten. Vóór 01.06.2016 was het verdienvermogen van betrokkene niet verminderd tot één derde of minder van wat een gezonde persoon op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen.*
- b) *S_i vertoont sedert 01.06.2016 een verminderde zelfredzaamheid zoals omschreven bij artikel 2, par. 2 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan de gehandicapten en bij Ministerieel Besluit van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid inzake Integratietegemoetkomingen.*

De zelfredzaamheid bedroeg 6 punten tot en met 31.05.2016 en bedraagt sedert 01.06.2016 8 punten."

5.-

Met vonnis van 23 juni 2017 verklaarde de arbeidsrechtbank te Leuven de vordering van mevrouw S gedeeltelijk gegrond. Zij hervormde de bestreden beslissing van de FOD van 6 november 2015 en zegde voor recht dat mevrouw S aanspraak maakt op een inkomensvervangende tegemoetkoming categorie 2 vanaf 1 juni 2016 alsook op een parkeerkaart.

De FOD werd verder veroordeeld tot de kosten van het geding, begroot op 509,94 euro kosten en ereloonstaat van de deskundige en 131,14 euro rechtsplegingsvergoeding.

6.-

Het vonnis werd ter kennis gebracht van partijen met gerechtsbrief van 30 juni 2017.

7.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 14 juli 2017, tekende de Belgische Staat, Bestuur van de Maatschappelijke Integratie, beperkt hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 23 juni 2017 werd uitgesproken door de arbeidsrechtbank te Leuven.

Het bestuur vorderde dat het arbeidshof dit vonnis gedeeltelijk zou vernietigen en opnieuw wijzende, voor recht te zeggen dat mevrouw S₁ aanspraak kan maken op een integratietegemoetkoming categorie 1 (totaal van 8 punten) vanaf 1 juni 2016.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

8.-

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

9.-

Artikel 6 van de Wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap bepaalt dat het bedrag van de integratietegemoetkoming volgens de graad van zelfredzaamheid en volgens de categorie waartoe de persoon met een handicap behoort.

Artikel 5 van het KB van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende en de integratietegemoetkoming bepaalt dat de zelfredzaamheid wordt gemeten aan de hand van een handleiding en van een medische schaal, vastgelegd bij ministerieel besluit, waarbij rekening wordt gehouden met volgende factoren:

- verplaatsingsmoeilijkheden
- mogelijkheid om zijn voedsel te nuttigen en te bereiden
- mogelijkheid om voor zijn persoonlijke hygiëne in te staan en zich te kleden
- mogelijkheid om zijn woning te onderhouden en huishoudelijk werk te verrichten
- mogelijkheid om te leven zonder toezicht, bewust te zijn van gevaar en gevaar te kunnen vermijden
- mogelijkheid tot communicatie en sociaal contact.

10.-

Deze bepaling werd uitgewerkt in het MB van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de handleiding voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid met het oog op het onderzoek naar het recht op de integratietegemoetkoming, waarbij in artikel 1 de categorieën worden vastgelegd, met dien verstande dat de gehandicapte aan wie minder

dan 7 punten worden toegekend geen aanspraak kan maken op een integratietegemoetkoming.

Artikel 2 van voornoemd MB van 30 juli 1987 bepaalt dat voor elk van de factoren vermeld in artikel 5 van het KB van 6 juli 1987 in functie van de graad van zelfredzaamheid van de gehandicapte een aantal punten wordt toegekend zoals volgt:

- geen moeilijkheden, geen bijzondere inspanning en geen bijzondere hulpmiddelen: 0 punten
- beperkte moeilijkheden of beperkte bijkomende inspanning of beperkt beroep op bijzondere hulpmiddelen: 1 punt
- grote moeilijkheden of grote bijkomende inspanning of uitgebreid beroep op bijzondere hulpmiddelen: 2 punten
- onmogelijk zonder hulp van derden, zonder opvang in een aangepast voorziening of zonder volledig aangepaste omgeving: 3 punten.

11.-

Opdat het arbeidshof rekening zou kunnen houden met het advies van een deskundige, gegeven in het kader van een hem door een rechtbank gegeven opdracht, dient het deskundig verslag aan een aantal voorwaarden voldoen, waarbij uitgegaan wordt van in essentie volgende vragen:

- werden bij de totstandkoming van het deskundig verslag de zgn. rechten van de verdediging gerespecteerd, minstens kan worden vastgesteld dat bij het tot stand komen van het deskundig verslag voldoende rekening werd gehouden met de pertinente opmerkingen van partijen? In dit verband dient tevens te worden onderzocht of de deskundige geen blijkt heeft gegeven van enige vooringenomenheid.
- is de conclusie van de deskundige duidelijk en wetenschappelijk voldoende onderbouwd?
- worden er nieuwe medische stukken bijgebracht die aan de deskundige niet bekend waren en zijn besluitvorming mogelijk konden beïnvloeden?

Indien aan deze minimale vereisten niet wordt voldaan, kan het arbeidshof de bevindingen van de deskundige naast zich neerleggen en ofwel een eigen beslissing nemen ofwel een nieuwe deskundige aanstellen.

12.-

Naar het oordeel van het arbeidshof heeft de door de arbeidsrechtbank aangestelde deskundige zijn werk naar behoren vervuld.

Hij heeft kennis genomen van de uitvoerige medische stukken die door mevrouw S werden bijgebracht, een duidelijke omschrijving gegeven van de medische problemen van betrokkene, en aan de hand van deze stukken en zijn eigen onderzoek het verdienvermogen en de zelfredzaamheid op oordeelkundige beschreven.

Hij heeft de partijen de gelegenheid gegeven opmerkingen te maken op het voorverslag dat hij hen bezorgde, en vastgesteld dat de raadgevend geneesheer van mevrouw S zich akkoord verklaarde met de besluiten in het voorverslag, en dat geen andere opmerkingen werden geformuleerd.

13.-

Artikel 962 vierde lid Ger.W. bepaalt dat de rechter niet verplicht is het advies van de deskundigen te volgen, indien het strijdig is met zijn overtuiging.

Uiteraard dient de rechter die afwijkt van de bevindingen van de door hem aangestelde deskundige, te verduidelijken waarom de bevindingen van de deskundige niet overeenstemmen met zijn overtuiging, en in voorkomend geval partijen de gelegenheid te geven standpunt in te nemen met betrekking tot de punten waar de rechter afwijkt van de mening van de deskundige.

14.-

In het bestreden vonnis stelt de arbeidsrechtbank vast dat de deskundige met betrekking tot de begroting van graad van zelfredzaamheid als volgt concludeerde:

- zelfredzaamheidsscore tot 31 mei 2016: 6 punten
- zelfredzaamheidsscore vanaf 1 juni 2016: punten

Dit betekent dat op basis van deze gegevens, mevrouw S voor de periode tot 31 mei 2016 geen recht op een integratietegemoetkoming en vanaf 1 juni 2016 een integratietegemoetkoming categorie 1.

15.-

Vervolgens stelt de arbeidsrechtbank vast dat eisende partij zich naar de wijsheid van de rechtbank gedraagt met betrekking tot de eerste periode en de bevestiging van het deskundig verslag vraagt wat de tweede periode betreft; verder dat de FOD zich naar de wijsheid van de rechtbank gedraagt wat de tweede periode betreft.

De arbeidsrechtbank gaat verder:

"Het openbaar ministerie merkt op dat de deskundige voor de rubriek 'verplaatsing' 2 punten heeft weerhouden. Zij is van mening dat hierdoor de quotering voor de rubriek 'sociale contacten' ook met 1 punt dient verhoogd te worden.

De rechtbank is van oordeel dat voor de rubriek 'sociale contacten' 2 punten moet worden toegekend. Dit brengt het totaal op 9 punten, categorie 2."

16.-

Het arbeidshof is van oordeel dat om af te wijken van de bevindingen van de deskundige met betrekking tot de zelfredzaamheid vanaf 1 juni 2016, de arbeidsrechtbank niet en alleszins niet op afdoende wijze duidelijk maakt waarom het haar overtuiging is dat hiervan afgeweken moet worden.

Het enkele feit dat het openbaar ministerie van oordeel is dat 1 punt meer moet gegeven worden voor de rubriek 'sociale contacten' omdat voor de rubriek 'verplaatsing' 2 punten werden weerhouden, is onvoldoende als motivering, vermits ook voor de stelling van het openbaar ministerie geen motivering wordt gegeven.

17.-

Het arbeidshof is van oordeel, om de redenen uiteengezet onder nr. 12, zich te kunnen aansluiten bij alle bevindingen van de deskundige.

Terecht stelde deze vast dat mevrouw S bij haar sociale contacten – enige categorie waar betwisting over bestaat – geen moeilijkheden ondervond, geen bijzondere inspanning diende te leveren en geen bijzondere hulpmiddelen nodig had, zodat voor deze categorie terecht 0 punten werden toegekend:

"Betrokkene gebruikt een computer om e-mails te schrijven en voor het internetbankieren, zij kan een gesprek volgen en met onbekende mensen contact opnemen. Er is gehoorvermindering, tot op heden zonder gebruik van hoorapparaten, betrokkene heeft een leesbril."

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Gehoord het gelijkluidend mondeling advies van de heer M. Van den Bossche, substituut-generaal, uitgebracht ter zitting;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond; doet het bestreden vonnis teniet in de mate dat dit voor recht zegde dat mevrouw S aanspraak maakt op een integratietegemoetkoming categorie 2 vanaf 1 juni 2016;

Opnieuw recht doende; zegt voor recht dat mevrouw S aanspraak maakt op een integratietegemoetkoming categorie 1 vanaf 1 juni 2016;

Bevestigt het bestreden vonnis in de overige beschikkingen;

Verwijst de FOD Sociale Zekerheid, directie-generaal personen met een handicap, met toepassing van artikel 1017 tweede lid Ger.W. in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van mevrouw S begroot op 174,94 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.

Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

D. RYCKX,
S. ALAERTS,
D. VRIJSEN,
bijgestaan door :
D. DE RAEDT,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
griffier.

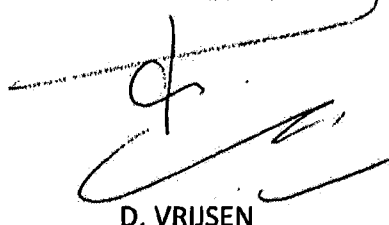
D. RYCKX

S. ALAERTS

D. DE RAEDT

D. VRIJSEN

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 19 maart 2018 door:

D. RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
D. DE RAEDT, griffier.

D. RYCKX

D. DE RAEDT

